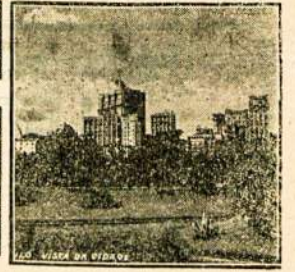

LIETUVIS

JORNAL LITHUANO

Lietuvių S-gos Brazilijoj Organas. Leidžia Spaudos D-ja „šviesa“

Prenumeratos kaina: Brazilijoj metams — 10\$000 pusei — 6\$000 atskiriems mėnesiams po 1\$000.
Užsienin: metams — 20\$000 pusei metu 10\$000. Atsk. numeris 300 reis.

Redakcijos ir Administracijos
adresas:
„LIETUVIS“
Rua Bandeirantes, 92,
Caixa Postal, 1764,
São Paulo.

Redaguoja
L. Gaigalas

7-ti METAI.

SÃO PAULO, 1935 m. Spalio - Otubro mėn. 12 d.

NR. 41 (353)

Kuriuo gi keliu eitį?.

Mūsų laikraščio skiltyse jau labai daug kartų buvo keliamos mintys dėl mūsų išėvių šioje kolonijoje tautinio susipratimo silpnėjimo ir būtina reikala daugiau susirūpinti švietimo, auklėjimo ir kultūros kėlimo reikalais. Dėja tik labai retai tos mintys buvo išgirstos, dažniausiai jos įvairių tamsybių galva buvo iškraipytos iškoneveiktos, kas, žinoma, nemažą dalį mūsų visuomenės paskatindavo į tai labai skeptiškai žiūrėti. Gyvenimas gi sparčiai eidamas savo keliu palikdavo mus ir toliau klampoti tamsybių raiste, užleidžiant pirmenybę įvairiems patamsių gaiva lams, padužoms, minantiems į purvą iš senovės garbingą lietuvių tautos vardą.

Dabar išėjus naujam laikraščiui „Šviesa“, jo antram numery, to laikraščio redaktorius p. St. P., straipsnyje „Ne tuo keliu einame“ graižbylingai kartodamas tas pačias mintis nupiešė dar kartą tuos visus mūsų kolonijos nenormalius reiškinjus, kartu nurodydamas ir priežastį tų visų nenormalumų, būtent, kad iki šiol mažai buvo rūpinamasi mūsų išėvių ypač jaunimo auklėjimo ir kultūrinio reikalu, mažai toje darbo srityje nudirbta ir kad svarbiusia ne tuo keliu buvo eita.

Kad toje taip svarbioje mūsų kolonijos darbo srityje ne perdaugiau sia nudirbta, tai galima būtų su tuo ir su tikti, bet kad būtų mažai dirbta, arba ne tiksliais keliais eita, tai taip sakyti galėtų tik tas, kuris kolonijos gyvenimo nepažįsta, arba per šališkus akinius žiūrėdamas jį mato ne toki, koks jis ištikro yra.

Kiekvienam kultūriniam ir susipratusiam žmogui yra gerai žinoma, kad pirmutinėmis tautos auklėtoomis yra gerai pastatyta eava mokykla, bažnyčia, ir tautiniais bei kultūriniais pagrindais paremta organizacija. Be šių faktorių, ypač svetinam krašte, gyvenančiai tautos atskalai, ne tik kad kultūrinis, bet tautinis dvasios bei tradicijų išlaikymas yra stačiai neįmanomas.

Tą suprato iki šiol dirbusieji kultūros darbo dirvoje, daugiau susipratę mūsų kolonijos visuomenės darbininkai. Ir jie dirbo tiek kiek galėjo, kiek leido jiems sunkios ir nepalankios tam darbinio sąlygos. Ir štai dėka toms jų pastangoms, tam jų trūksui, mes turime gerai organizuotas savas mokyklas, kurių trys veikia nuosavose gražiausiose patalpose. Turime rimtas užuominas tautinių organizacijų, rimtą tautinį laikraštį, žurnalą ir t. p. Vienu žodžiu turime pakankamai priemonių, kurio mis naudojamas kolonija, pilnai galėtų auklėtis ir kultūrėti.

Bet mes visgi suatome, kad kolonijoje tuo atžvilgiu kodel tai neratyti pirmenybes, o koksai tai tūpėjimas staigal. Tą patį pastebėjo tik ka čia at-

vykęs ir minėto straipsnio autorius p. St. P.

Dabar gi pažiūrėkime, kodel gi taip yra?

Į tą klausimą labai trumpai galima atsakyti. Per tai, kad vieni tą kolonijos auklėjimo ir kultūrinimo darbą dirbo, o kiti sąmoningai jį griovė.

Ir tie kiti yra ne kas kitas, kaip p. p. Uckas su Dutkum, ir Ko. kuriuos dabar „Šviesos“ leidėjai ir prieteliai šio laiku pasirinko pasirinko geriausiais draugais.

Minėtų ponų pastangomis per jų leidžiamą laikraštį laikį „L. Aida Br.“ nuo pat to laikraščio pasirodimo dienos, visi aktyviai ir daugiau kultūriniam darbui pasišventę darbininkai, buvo būriausiai koneveikiami, vaginami, šmeižiami. Mokyklos, tos didžiausios kultūros ir apšvietos nešėjos paverstos visokiais fakteliais, karčiamomis, fašizmo lizdais ir t. p. Organizacijos, kurios nors kiek aktyviau pradėdavo rodyti savo veikimą buvo teršiamos, koliojamos ir sąmoningai šlykščiausiomis provokacijoms ardomos. Dalis mūsų mažiau susipratusių visuomenės, kuri ypatingai to auklėjimo yra reikalinga, patikėjo, ir per tai tas nenormalus mūsų gyvenimo reiškinys paliko iškerojęs savo šaknis iki šiam laikui.

Kultūros darbininkai, kurie nuo širdžiansiai stengėsi tą darbą dirbti, buvo minami į purvą iš kur jų šauksmo nieks negirdėjo. Ir dabar, po viso, ar ar galima žmogui, kuris stoja į tą patį kultūros darbininkų barą, ir kuris pats, prieš kelis metus del tų pačių tamsybės galvų šlykščiausių blėvizgų priverstas buvo pasitraukti nuo visuomeninio darbo, kitiems sakyti, kad ne tuo keliu einate, o pačiam bičiuliautis su tais ponais, kurie visą laiką kolonijos kultūrinimo ir auklėjimo darbą trukdė, net gi sąmoningai jį griovė.

Mes dirbome, stengėmės kiek galėdami, kūrėm, organizavom mokyklas, jas didžiausiu vargu laikėm; tvėrėm organizacijas, jas kiek galėdami rėmėm, protegovom ir pagaliau palikom prie šais. O tie kurie visa tą šventą ir nau dingą kaip kolonijai, taip tautai ir mūsų Tėvynėj darbą griovė, liko draugai. Su jais bičiuliaujamasi baliuojama ir dar drįstama visuomenei sakyti — ne tuo keliu einame!

Kuriuo gi tada keliu mums eitį?

Ar su tais, kurie kolonijai ir tautai naudingą darbą dirbo, ar su tais jėsu išgarbintais, Uckais, Čemarkais, Eidricėvičiais ir kit., kurie daug kalba, daug žada, bet niekam ir niekad nieko gero neparodo.

Pasakykite poan!

Zilas Dėdė.

VIEŠA PADĖKA.

Lietuvių Sąjungos Brazilijoj vardu reiškiame viešą padėką „Šviesos“ D-jos pirmininkui ir Dr. Jono Basanavičiaus Lietuvos mokyklos vedėjui p. mo kytojui Lionginui Gaigalui už tai, kad jis pavadoodamas išvykusį į Pasaulio Lietuvių kongresą „Lietuvio“ redaktorių p. St. Vancovičių, taip sunkiu laiku ir nepaisydamas visokių trukdymų, sugebėjo ne tik išlaikyti tiesią S-gos laikraščio kryptį bei atsispirti visokiems vėjams, bet ir patį laikraštį patobinti tuo užkariaudamas S-gos organui didesnę mūsų skaitančios visuomenės palankumą bei simpatiją ir padidindamas laikraščio tiražą.

Pirmininkas.

A. Majus.

Sekretorius.

J. Čiuvinškas.

Atvyko mūsų kolonijos atstovai.

Spalių 10 d. vokiečių laivu „Monte Sarmiento“ atvyko mūsų kolonijos atstovai iš Pirmojo Pasaulio Lietuvių Kongreso: „Lietuvio“ Redaktorius p. Stasys Vancovičius mok. Edvardas Pažėra ir mok. Vytautas Naliavaika.

Santos uoste juos pasitiko kelių mūsų kolonijos veikėjai ir nemažas bū-

Geriausios medžiagos kostiumas
„a p'na dągua“
MEDŽIAGA IR PASIUVIMAS
VISAS, VISKAS
UŽ **138\$**
AO GARCIA
O imperador da moda
Rua Direita, 15.

LIETUVIU S-GOS BRAZILIJOS EKSTRAPOSEDIS

Šį šeštadienį spalio 12 d., 2 val. p. p. šaukiamas Lietuvos S-gos Brazilijoj ekstra posėdis, Lietuvos Namuose, rua Bandeirantes, 92. S-gos atstovai p. St. Vancovičius padarys pranešimą, iš Pasaulio Lietuvių Kongreso. Visi organizacijų ir mokyklų atstovai prašomi dalyvauti.

Pirmininkas.

Klaipėdos krašto seimelio rinkimai užsibaigė.

Klaipėda. Nors Klaipėdos krašto seimelio rinkimai įvyko 29 d. rugsėjo mėn., tačiau apytikriai rezultatai, užsienio spaudoje paskelbti tik šiomis dienomis. Ankėčiau rinkimų rezultatus pas kelbti negalėjo, nes kai kuriose rinkimų apylinkėse del visokių hitlerininkų trukdymų rinkimai 6 d. spalio mėn. buvo antru kartu pakartoti.

Vietos kai kurie brazilų laikraščiai praneša, kad lietuvių blokas pravedė 10 kandidatų, o vokiečių — 13.

Vokiečių laikr. „Deutsche Zeitung“ praneša, kad vokiečiai pravedė 23 kandidatus, o lietuviai tik 5.

Kieno teisybė ir kas ištikro kiek gavo pamatysime vėliau.

Kaip einas Italams Abisinijoj.

Paryžius. Po trijų dienų aršios ir žiaurios kovos italai užėmė Aduos miestą, kurį abisiniečiai buvo nuo italų atkariavę dar 1896 m. Abiejose pusėse dideli nuostoliai užmuštais ir sužeistais. Ipač nukentėjo abisiniečiai nuo italų avinijos.

kurios pirm. portugalų atstovas Augusto de Vasconcellos.

Italai paėmė Aksua miestą, kuris yra 2.000 m. aukštumoje. Pasitvirtina žinios, kad italai užėmė visą Togare provinciją.

Aduos mieste italai pastatys paminklą žuvusiems kovose. Paminklo pašventinimo mano dalyvauti ir pats Musolini.

Abisiniečiai sumušė italus ir atgavo Ual—nal fortą, paimdami 4 tankus. Frontas 500 km. nuo Adis Abebos.

Tautų S-ga smerkia italų žygius ir sudarė saukcijoms vykdyti komitetą,

SKELBKITES
TIK „LIETUVY“

Zydu gyvenimo vaizdai Vokietijoje.

Sąryšyje su naujomis priemonėmis prieš žydus Vokietijoje užsienio spauda marguoja pavyzdžiais iš žydų gyvenimo Vokietijoje.

Hamburge neseniai po gatvės važiavo panelė su dideliu plakatu: „Aš — kaulė, nes esu ryšiuose su žydu“. Aukštojoje Silezijoje merginas, įeinančias į ryšius su narijais, ištepa degutu ir rašalu. Magdeburge žydams uždrausta važinėti tramvajais, Fstrich — laivais, Kvedlinburge — lankyti muziejus Reichengale ir kituose miestuose — pirtis. Tilžėje krautuvininkams uždrausta narijams pardavinėti duoną, vaisius ir daržoves, Muenchene — taisyti batus ir rūbus. Ten pat paskelbta, kad bedarbiai nustos pašalpu už bet kuriuos, kad ir nekalčiausius ryšius su narijais. Stutgarte suimtinėjami jauni žmonės, kurie veda žydę. Berlyne, pasak Kienos Morgen, atstatytas tikras „geto“. Arijai paniškai vengia bet kurių susitikimų su narijais: rasinis „išdavimas“ baudžiamas kalėjimu ir koncentracijos stovikla. Berlyne išskabinta 5.000 plakatų: „Žydai mūsų nelaimė“. Žydai retai pasirodo gatvėse. Iš karto žydai buvo verčiami sveikinti smuokikus, dabar atvirkiškai — tai uždrausta.

Ne geriau ir vadinamiems pusiau arijams. Vienas žymus vokietis rašytojas turi teisę leisti savo veikalus, bet prieš jo sūnų visos durys uždarytos, nes jo motina žydė. Vienam stambiam advokatui uždrausta praktika, nes jo bobutė nebuvo arietė, o jo sūnui suteiktos visos teisės, nes prabobutė jau tokių kliūčių nesudaro.

Kochstado miestelis žydų problema išsprendė radikaliausiai: jame išsiųsti visi žydai ir uždrausta naujiems

įvažiuoti. Žinomas žydų programų pavyzdys išplėsti visai Vokietijai. Jis pasiremia Egipto faraonais, kuriuos laiko pirmaisiais kvalifikuotais antisemitais. Nežiūrint šitų priemonių, Berlyne šiuo metu labai populiarius žodis „dejudai zacija“. Praktiškai tai reiškia, kad už 1.000 markių galima rasti arišką bobutę, o už 2.000 markių — ištisą arišką geneologinį medį. Narijams, pav., uždrausta rašyti pjesės kinui ir teatrui, bet jeigu „kam reikia“, duodama 10.000 markių, jas gali parašyti net žydų rabinas.

Vokietijoje priešžydiškos kampanijos metu atimtas darbas iš 1.202 profesorių. Ištisas mokslo pasaulis. Moksli ninkų tarpe tai kelia pasipiktinimą. Kai Muenchene per „mokslo savaitę“ Streiceris surinko 600 profesorių ir pasakė jiems keturių valandų pogrominę kalbą, pamatė, kad kai kurie senukai jo kalbą sutinka žinodami. Tuomet jis profesorius išvadino gyvuliais, kiaušienimis ir žydiškais šunimis.

KIEK LIETUVOJ VALDININKU.

Lietuvoj iš viso priskaitoma 27.500 valdininkų, iš jų Kauno mieste diuba 7.031, Didž. Lietuvos provincijoj — 18.170, Klaipėdos mieste 1.031, Mažosios Lietuvos provincijoj 1.145 ir užsieny 123.

Skaityk ir Platink

„LIETUVI“

Vilniaus nepamiršk lietuvi!

Villa Zelina.

Žemės sklypai ilgalaikiam išsimokėjimui nuo 30\$000 milreisu mėnesiui po 10\$000 mil. už kvadr. metrą. Taip pat pigia kaina parūpinama visu rūsiu statybai medžiaga.

Susisiekimas autobusais nuo senojo turgaus (Mercado) iki vietos ir bondė 32 (Villa Prudente).

Centralinės raštinės: Praça Antonio Prado, 3 sobr. ir Villa Prudente -- Rua Capitão Pacheco Chaves, N. 114 Agencija vietoje: Avenida Zelina, 33.

Reikalingi žemės pardavimo agentai -- propogandistai: kreiptis į centr. raštinę Villa Prudente.

Gyventojų nuotaika Vilniaus krašte.

Laiškas iš okupuotos Lietuvos.

Rašančiam iš okupuotojo Vilniaus nepriklausomos Lietuvos skaitytojams yra taip pat skaudu, kaip turi kentėti skaitlytis dvasios, žiūrėdamas į dangų. Iš teisybės gi lenkai norėtų padaryti okupuotam krašte pragarą, nes sakoma, kad iš pragaro niekam ir niekad išsivaduoti negalima. To lenkai ir siekia, tai yra jų tikslas. Tačiau jei yra pasauly tikroji viltis, tai, be abejoj, ji tesiranda tik lenkų smaugiamajam Vilniaus krašte, nes čia gyventi ir dar turėti širdy geresnės atelties viltį yra, iš tiesų, daugiau, negu žuoniška. Būtų klaidinga manyti, kad taip jaučia tik lietuviai, nes toks lietuvių nusistatymas, matant už durtvais nusstatytos administracinės linijos savųjų laisvę, yra visai suprantamas ir naturalus. Bet taip galvoja ir gudai ir, kas keisčiausia, ir didelė dauguma lenkų. Gudų nusistatymas vargu ar gali būti kitoks. Lenkai į godus žiūri iš aukšto, kaip į žemesnės rasės žmones, kurio pačio likimo yra skirti būti lenkiškojo imperializmo grobiu. Lenkai nepripažįsta gudams nei tautybės, nei gudiškos šviesuomenės. Tai esąs tik kažkoks neaiškus, amžiais susidaręs, padaras, be teisės savarankiškai gyventi, kurio didžiausia laimė turi būti kuo skubiau išnykti, išstipstant... aišk! lenkybės jūroj! Kad lenkai į godus žiūri, kaip į „nepabaigiamai mažą tiekybę“, matyt ir iš to, kad gudai būsimajam Lenkijos solme, renkamam naujomis taisyklėmis, neturi nei vilties, nei galimumo praversti bent vieną atstovą. O

gudiškų plotų Lenkijoj yra nemaža. Taip dalykams esant, gudams nieko nelieka, kaip tik seimo rinkimus boiko tuoti, juose nedalyvauti.

Dabar lenkai. Turėtų atrodyti, kad jie yra visiškai patenkinti. Tačiau tikrovė to nėra. Patenkinti yra tik lenkai atėjūnai — valdininkai. Jie gyvena iš algų, o algos šiaip taip yra mokamos. Bet lenkai vietiniai nevaikščioja su žėrinčiais džiusgsmu veidais. Žinoma, politiškai ir tautiškai niekas jų neskrandžia, nes juk jie laikomi „savaisiais“. Tačiau vargų ir bėdų turi pakankamai ir lenkai. Tos bėdos ir vargai yra pirmiausia ekonominio pobūdžio. Kad Vilniaus krašte upės ne plenu bėga ir iš dangaus nolyja keptais karveliais — niekas negali stebėtis nes pasauly niekur to nėra. Bet štai, šią vasarą vienas vilniškis lenkų laikraštis buvo pasitęsęs savo bendradarbių pasiūlygti po vilniškę provinciją, pasiūlyrėti, kaip gyvena 70% viso krašto žmonių. Laikraštiniams vaizdą nupiešė neapsakomai tamsų ir šurpų. Jei tai būtų pasirodę nelenkiškam dienrašty, tai lenkai būtų šaukę, kad tai piktas šmeižtas ir prasimanymas. Vilniaus krašto aplenkinti sodiečiai dar tebegyvena „Jagelonų“ laikus, nes moderniškoji žemės ūkio kultūra aplenkinto vilniškio sodžiaus dar nepasiekė. Nepatenkintas ir užguitas yra ne tik sodietis, bet ir stambus žemininkas lenkas. Ir didžiausią lenkų ęda ekonominio skurdo kirminas. Tačiau jam tai nebūtų perduo skaudu, nes ekonomiškai skursti yra įprastis ir lenkas dvarininkas. Yra vienas spyglys, kurs nuolat bado

vilniškiams lenkams sielą: tai tuo tarpu dar neaiškus nujautimas, kad su Vilniaus kraštu ne viskas tvarkoj, kad želigovskia da galutiniai nieko neišsprendė, o tik dalykus supatniojo. Štandie daug lenkų mieliau norėtų pyktis su lietuviška valdžia, negu dabar gyventi tariamoj ramybėj. Jų nuomone, Jei Vilnius būtų likęs lietuviams, tai dabar visi kivirčiai būtų arba baigti, arba jau būtų netekę savo pirmykščio aštrumo ir aistros. Būtų galima rimtai galvoti apie ilgalaikį, pastovų ūkiškąjį susitvarkymą. O dabar išeina nei velnias, nei gegutė: visam pasauly bujoja ekonominė krizė, o Vilniaus krašte, be to, dar nuolat stovi politinės atelties šmėkla — kaip gi bus toliau? Todėl nenuostabu, kad Vilniaus krašte yra taip mėgiami pasikalbėjimai ir gaudomos žinios apie santykius su Lietuva.

O šis klausimas labai pagyvėjo kaip tik šiuo laiku. Tam yra kelios priežastys. Pirmiausia reikia atminti, kad Varšuvos politikai išnaudoja kiekvieną progą pademonstruoti Vilniaus kraštui per radio ir spaudą, kokia nepaprasta laimė teko vilniškiams, kad jie priklauso Lenkijai, o ne Lietuvai. Todėl yra sąmoningai išpučiamas Lietuvoje santykių pablogėjimas su Vokietija dėl Klaipėdos. Lenkų agitatorių beklaustant, atrodo, kad Lietuvos jau seniai neturėjo būti, kad jos yra likę tik kaulikai nuo Hitlerio pietų. Kada kai kuriuose Kauno laikraščiuose pasirodė straipsnių apie tariamą reikalą, Lietuvai aptvarkyti santykius su Lenkija, ai oficiališkai agitatoriai beveik springs ta iš džiaugsmo, trimituodami apie Lietuvos „suprotėjimą“ ir apie būtinumą lietuviams ir lenkams pakartoti Eglėkainio kovą, sutramdant vokiškąjį imperializmą. Kai Lietuvoj paskutinėmis dienomis vokiečių ir komunistų agentų kurtomi, Suvalkijos ūkininkai pakėlė

apgailėtiną netvarką, tai lenkų agitacija gavo naują ir nepaprastai pigų arkluką. Ironiškai nurodoma į Lietuvą, kad, štai, žiūrėkit, kokia ten gali būti ekonomiškai gerovė, jei net ūkininka, kelia riaušes? Ar Lenkijos valdomajam Vilniaus krašte nėra geriau, nes čia viskas taip ramu, taip ramu!..

Buvo dar viena progą lenkams plačiau iškelti Lietuvos Lenkijos santykius, tai 550 metų sukaktuvės nuo Krėvės unijos, kai Jogaila sutiko pasidaryti Lenkijos karalium. Bet dėl nežinomų sumetimų šios progos lenkai kažkodėl „neišnaudojo“. Gal dėlto, kad vienas Krokuvos dienraštis šia progą buvo įdėjęs korespondencija apie Krėvės miestą kuriam Jogaila 1385 m. rugpjūčio 14 d davė savo garsųjį raštą. Matyt, Krokuvos lenkai manė, kad Krėvės miestas negali būti mažesnis už Krokuvą, jei ten gyvena tas pat Jogaila. Galima įsi vaizduoti krovuviečių nusivylimą, kai jie paskaitė, kad Krėvės „miestas“ šiuo laiku turi 2.000 gyventojų, kurių beveik visi yra... žydai! Garsiosios pilies, Jogailos buvusios sostinės, telikę tik apgriuvę sienos. Tad Krėvės unija vilniečių nebuvę galima sužavėti.

Tačiau lenkų laukia dar viena progą pasigirti savo laimėjimais Vilniaus krašte. Būtent, spalį 9 d. sueina 15 metų, kai buvo įvykdytas Pilsudskio — Želigovskio žygdarbis. Oficiališkai, aišku, šios „iškilnės“ bus stengiamasi triukšmingai paminėti, bet didžiulė dauguma Vilniaus krašto gyventojų tą dieną nesidžiaugė, o dar su didesniu susirūpinimu statys sau klausimą: kaip ilgai dar visa tai tęsis? Kada galėsime laisvai atkivėpti? Jei Vilnius buvo Lietuva, tai tegu Lietuvos ir būna! Tokios mintys vis dažniau kyla vilniečiams. Ir vilniečiai laukia, kad jos greičiau virstų tikrove!

A. V.

Laikrodžio istorija.

Koks sukretimas ar gamtos reiškinys galėtų, sakysim, didmiečio gyvenimą sutrikdyti, jame sukelti didžiausią netvarką. Tik uždarykit ar sustabdykit kelioms valandoms visus laikrodžius ir pamatysit, kas atsitiks! Nei traukiniai, nei autobusai, nei traukiniai nebėsis tvarkingai, ir viso didmiečio gyventojai bus iš savo gyvenimo vėžės išstumti. Mes gyvename su lig laikrodžiu, mes esame jo skatinami, jis mums labai reikalingas. Kartais net pasvajojam, koks puikus būtų gyvenimas be laikrodžio, kaip tada mūsų nervai patalėtų! Ir čia pat pasilgstame tų „gerų“ senovės laikų, kai žmonija gyveno be dabartinio savo kankintojo — laikrodžio.

Tačiau turime labai toli sietki į amžių praeitį, kol pastebime tokią be civilizacijos galybę, kurioj nebuvo laikrodžio.

Oleiskai (stulpo pavidalo paminklai Egipte, saulės spindulių simbolis) stovėjo aikštėse, ir jų šešėlių ilgis bei linkmės kitimas rodė laiką, kuris valandos buvo tam tikrais ženklais aikštėje pažymėtos. Turtingesnieji gyventojai jau tada turėjo laikrodžių namuose. Senovės Egiptas tais laikais savo išdirbinio vandens laikrodžius eksportavo į kitas šalis. Tie vandeniniai chronometrai (laiko matikliai), greta su visų seniausias saulės laikrodžiams, buvo sudaryti iš dviejų cilindrinės formos vienas ant kito pritaisytų indų. Iš viršutinio indo vanduo pro mažą skylutę lašėjo į apatinį indą. Išlašėjęs vanduo rodė tam tikrą laiką praėjusį. Didesnis į vandens laikrodžiai rodė ligi 6 valandų, o paskiau vėl reikėjo viršutinį indą pripildyti.

Sumanesnieji faraono laikrodininkai tokį vandeninį laikrodį padirbo su rodyklėmis ir mušimo aparatu, kuris buvo taip įrengtas, jog kas valandą iškrisdavo tam tikras metalinių rutuliukų skaičius ant metalinės plokštelės ir tuo būdu suskambėdavo. Daugiausia Egipto laikrodžių pirkdavo rymiečiai, o vieną tokį Rymo provincijos gubernatoriaus pirkta laikrodį istorija nupiešia tiesiog kaip stebėjimo vertą mechanizmą.

Tokiam organizuotam valstybės gyvenimui, kaip senovės Rymo, laikrodžio buvo būtina reikalingas. Todėl ne reikia stebėtis, kad kiekvienas didesnis Rymo valstybės miestas turėjo savo laikrodį. Iš ryto nuo valstybinių kelių šaukliai šaukė valandą, kuria visi turintieji vandens laikrodžius turėjo juos pripildyti.

Istorijoje minima, kad karalius Konstantinas turėjęs tokį laikrodį, kuriu mechanizmas reikėtų ir dabar stebėtis. Tas laikrodžio buvęs panašus į medį, ant kurio šakų įvairūs žvėreliai sėdėjo. Po tuo medžiū buvęs padarytas liūtas, kuris kiekvieną valandą tam tikrą skaičių sykių sustaugdavo. Palociuje buvęs paprotys klausiti, „kiek sykių sustaugė“, reiškia, „kelinta dabar valanda“.

Senovės graikai drauge su saulės laikrodžiu ir kitokiems astronominiams įtaisams turėjo iš Egipto importuotą vandeninį laikrodį. Iš tų dviejų laikrodžių pagrindu Platonas sukonstruktavo pirmą budintuvą. Tam budintuvui jis apatinį vandens indą padarė pasukama ant ašelės taip, kad tam tikram vandens kiekliui pritekėjus indas pavirsdavo ir vandenį išliedavo. Išsilėjęs vanduo patekdavo į tam tikrą pritaistytą švilpinę, kurioj krinamo vandens varomas oras švilpdavo. Tuo būdu Platono „budintuvą“ punktuotai sušvilpdamas prašaukdavo jo mokinius pamokoms.

Ir taip tūkstančius metų saulės ir vandens laikrodžiai buvo vieninteliai laiko matikliai. Dar Karolis Didysis gavo dovanų nuo Kalifo Haruno al Rašido iš gryno aukso padirbtą vandeninį laikrodį su rodyklėmis ir mušimo aparatu. Tik 12 šimtmečio vieno vienuolio išrastas smėlio laikrodžio pakeitė vandens laikrodį. O tik daug vėliau buvo išrasti laikrodžiai su spyruokle ir rymiečiai, kuriuos ir dabar vartojame. Smėlio laikrodžiai pradėjo būti naudojami tik pamokslui ligi bažnyčiose

pažymėti. Mūsų būdai yra turėję net tokių „laikrodžių“, kaip akmenėlių perkrautinėjimą po vieną iš akmenų kepturės į kita. Be abejonės, kad toks laikrodžio tai čia „paskubindavo, tai pavėluodavo“.

Istorija mus moko, jog daugelis mūsų dabar naudojamų daiktų yra atėję iš Kinijos, taigi ir vandeniniai laikrodžiai bene bus mūsų civilizacijai iš ten atėję, nes jau 2.000 metų prieš Kristų kinai tokį laikrodį turėję. Be to, kiniečiai mokėję taisyti laikais naudotis ir kiti tokie chronometrais, pavyzdžiui turėję žvakes su laiko padalinimais. Yra pasakojama, kad vienas tų laikų kinietis „laikrodininkas“ mokėjęs padirbti net tokias žvakes — „laikrodžius“, kurie kiekvieną valandą išduodavo kitonišką kvapą. Sakysim, tavęs prašo „pauzėti, kuri dabar valanda“, ir čia pat „argumentuoti“ atsakai, „atsiprašau, aš turiu slogą ir nieko neužuoždžiu“. Reikia manyti, jog tokių pašnekėsių būdavo kilnesniuose kiniečių namuose.

Nežiūrint tuo, kad anų laikų chronometrai — laikrodžiai buvo labai ne tobuli, neparankūs naudoti ir reikėjo daug vargo pakelti juos — „užtraukiant“, tačiau matome, jog tiek kiniečiai, tiek egiptiečiai ir rymiečiai stengėsi laiką matuoti.

An.

Margumynai.

AUKSAS IŠ ORO.

Tuo tarpu, kai mokslininkai ginčijasi, ar galima gauti aukso iš jūrų vandens, Kanados vyriausybė, be jokio triukšmo, pradėjo gaminti šį brangų metalą iš oro... Ir kas ypatingiausia, gamyba eina savame name, tiksliau, kamine. Neseniai buvo pastebėta momentų kaldinimo rūmuose, kad iš kami no kylandosios dujos esąs mažas kiekis aukso dulkių, kurios per metus pasiekusios 35,000 dolerių vertės. Tuo tarpu buvo sukonstruktas aparatas, kuris iš-

plauja lydomyjū krosnių dujas, ir tuo būdu iš jų gaunamos aukso dulkelės. Tikimasi tuo būdu kasmet surinkti apie 40 kilogramų aukso.

JAPONAI BE DVYNUKU.

Japonų profesorius Komanni iš Kioto surinko įdomių statistikos duomenų apie gimimus įvairiose pasaulio valstybėse. Pasirodo, kad Europoj dvyntų pora buna iš 80 gimimų, o Japonijoje net iš 50,000! Taigi, Europoj dvyntų gema net 625 kartus daugiau, negu Japonijoje.

Šį keistą biologinį reiškinį mokslininkai iki šiol dar neišaiškino.

IŠNUOMOJAMOS ŽMONOS.

Penki — o gal šiek tiek daugiau — Kinijos doleriai — tai mėnesinė nuoma, kuri buvo vienur Činijoje mokama už gerą žmogų, kol policija susėkė šį gerai vykusį nuomojimo biznį ir jį likvidavo.

Prieš kiek laiko buvo įsteigtas žmonių nuomojimo biuras, kuris labai gerai veikė, turėjo gerą klientūrą. Mat, ten galėjai gauti pradedant penkių centų kainą žmogų visam mėnesiui, o už penkis dolerius galima buvo gauti gražuolę ir dorovingą moterį. Jei kas likdavo tokia savo moterimi — žmona ne patenkintas, jeigu ji negerai paruošdavo valgį arba šlaip budavo vyrui nebe mėgiama, tata jis nebemokėdavo biurai nuomos ir šis ją tuoj atsiimdavo.

GANDRU IR BIČIU KOVA.

Vokiečių laikraščiai praneša apie įdomią kovą tarp gandrų ir bičių, kuri įvykusi viename Galicijos kaime ir kuri laimėjo bitės. Bičių spiečius nusileidęs netoli tos vietos, kur gandrai turėjo susisukę lizdą. Jie skraidė ir sparalais plakė bites, kad tos iš ten pasibalinėtų. Bet bitės nepasidavusios, supuolusios ant gandrų ir emusios juos kandžio. Į dviejų senjų gandrų ir 3 gandrų kū šauksma, pagalbon atskridę dar 14 gandrų. Visi gandrai drauge puolę priešą, bet kovoje bitės pasirodė stipresnės. Po neligos kovos gandrai pasprūdę.

Ad. Raulinaitis.

Užsienio lietuviai ir Lietuvos aspiracijos.

Paskaita I-jam Pasaulio Lietuvių Kongresui.

(tąsa)

Čia Reikia darbo ir dar kartą darbo; darbo sistematingo, patvaraus, vieningo visomis kultūros kryptimis ir, sakyčiau, su tempu (kurio taip mums trūksta), susidarant tinkamas politines ir visuomenines sąlygas ir tuo užkertant kelią klūtims iš svetimųjų kultūrų, o ypač slaviskosios, kuri dar ir šiandien mus moko greitai norėti dideliu ponu būti, „kaip anais „lamingais“ caro laikais“, o ponu būti, tai reikiška nieko nedirbti ir didelius pinigūs imti... Pakaks podymauti mūsų tautinės kultūros dirvonams! Laikas pagalvoti sistemingai pradėti visos tautos bendromis ir vieningomis pastangomis artinti tuos per šimtmečius svetimyboms apžėlusius pūdymus. Prisiminkime pav... kai ūkininkas valė savo dirvą po Didžiojo karo. Šiame darbe ne turi būti nei pozicijų nei opozicijų. Šio srityje pakanka darbo net ir pasaulėžuriai skirtingoms grupėms, kaip ir profesijoms bei luomams. Tik reiktų pamiršti opozicinius šūkius: juo blogiau, juo geriau; kaip ir tautiečių rūšiavimą į sūnus ir postūnus. Visi mes lietuviai tautos vaikai, broliai ir seserys, visiems savo tautos, t. y., visų mūsų linkimas lygtai turi būti brangus. Kas

Apvaizdos skirti vadovauti — pirmose tautiečių eilėse eiti, tai turime savo darbais vertai ir pavyzdinai priešakyje žengti, kas juos lydime, tai gerai lydovai būkime; toks visuomeninis jausmas — nuotaika, tokia vienybė gerai atsilieps į visą tautą, į užsienio lietuvius ir į visą pasaulį. Štai, mūsų aspiracijos sąlygos, štai, darbu linkimė! O ypač tau, laisvosios Lietuvos išauktoleji karta, pavyzdį užsienio jaunimui, kuri privalai dar labiau pajusti, kas sava, o kas svetimta.

Dažnai girdime balsų, kad visi esame patriotai: jei tik valstybės pradžios pavojus pasirodytų, vėl visi išvien stotų ataklion žūbtūhnen kovon. Nekartokim istorinės klaidos! Visi mes ir užsieniečiai tą tikime, tik apsižiūrėkime, kad šiais metais neatsitiktų, jog pirmėju jau bus šaukti į tą žūbtūhnen ginklo kovą; jau jau daug kartų mes esame pavėlavę, pradėjus Kęstučiui, Vytautui, baigiant Klaipėdos krašte. Yra vėl tautiečių, kurie amžinai mėgsta girtis ar džiaugtis tik padarytu, kad ir tuo, jog su Svatopelku Mirskiu vienoje karietoje važiuavę... Džiaugtis ir didžiulotis savo tautos nuveiktais darbais nėra bloga, bet reikalinga tautinei savigarbai ugdyti, tik nereiktų užmigti ant tų laurų — tai jau slav-

ko ponavimo žymė. Prisiminkime sąvą, Lietuvą išparcellavusią, bajoriją, kuri net ginklu praeitį gynė, tik... mažai rūpinosi ateitimi.

Juk ne paslaptis gerbiameis kongreso dalyviams, kad vos mūsų visų tėvyntėje — lizde pasireiškia naujas judėjimas, nauja kryptis ar partija, tuoj, žiūrėk artimiausioj lietuvių kolonijoje — o dažnai pasiekia ir tolimiausias — užsienyje jau tie pat vėjai pradeda pūsti; senosios grupės, o dažniausiai jų atkakiūs vadaai neužleidžia, ir peštynėms galo neberasi (dažnai net vietos politinės policijos provokuojant ir panašius kitus negarbiugus būdus panaudojant). O juk ir visi lietuviai dedasi. Dar blogiau, kai kuri nors grupė, draugija, ar net paskiri asmenys, patekę Lietuvos vadovybei opozicijoje, pralenkia ir pačios Lietuvos opoziciją; mat, jiems toje srityje veikti nieks neuždraus — jei tik pinigų ir žmonių turi. Jiems netiekia jokios tautinės šventybės.

Užsienio lietuviai dauguma dabar pergyvena poamžinį laikotarpį, kai, stengiantis visiškai atsikratyti prisipačiusiais lenkais, ieškote įvairių kelių ir būdų tautai atgailinti. Tokius besibrabandžius tautiečius gali pavėdėti sąvų kelių tik sisteminga, jų aplinkybėms pritaikiunta, tautinę kultūrą kelianti ir gyvendinanti veikla. Tos veiklos keliu toliausiai turi būti nuėjusi dauguma — pirmoje eilėje laisvoji Lietuvos šalis.

Taigi, pirmoje eilėje mūsų tautos židyns — Lietuva turi būti tas prolektorius, kuris nušviestų savo pavyzdžiu visus lietuvius tautos sūnus ir du-

keri; turi būti tas veidrodys, kuriame kiekvienas užsienio lietuvis matytų sąvę, kuo jis dar panašus ir kuo jis dar skiriasi nuo savo tautos kamieno. Tiesa, tai sunkesnis kelias tautinei ekspansijai už tankų, orlaivių ekspansiją, bet jis mūsų tautai vienintelis. Nebe pirmą kartą šiandien ir kalbama apie tą tautinę kultūrą, bet kalbėti, tai nereiškia daryti; ogi palaidai veikti, vieniems statant, kitiems griauant, nesujungus visų tautos jėgų į tą darbą be sistemos, tai taip pat darbas be tikrų garantijų. Be to, kol mūsų net laisvosios tautos ne visi sūnus dar pilnai susipratę be tautinės savigarbos, tol sunku kalbėti apie sisteminę tautinės kultūros ir sąvų tradicijų ugdymą. Čia ir yra anos ankščiau minėtos klūtys, kurias turime neatidėliojant nugalėti. Antai, Kaune ir jau net provincijos čidesniuose miestuose plinta „kauniškas“ akcentas, kuris gana nelietuviškai skamba; tai esą kauniškumo, atseit poniškumo žyme. Arba, argi lietuviški vaikučių vardai: Janulka, Lalka, Danečka? Tuo negirdi šita bent mūsų uždemarkliuo lietuviai, kuriems ne nuo šiandien per šūmas „charakter obyvatelski“. Tai neaugdo mūsų kajbos ir tautinės kultūros. Tos ir panašios, vadinamos, smulkmenos kaip tik parodo stoką net tautinio susipratimo, ypač stoką tautinės savigarbos, be kurios sunku priarydyti bent kokią žodžių ir darbų sąjauką tautinę kultūrą. O iš kur gi, ar vėl iš šiandienės pastogės sulauksimo tos tautinės kultūros?..

(b. d.)

Vietos lietuvių gyvenimas.

KAIP SÃO PAULO LIETUVIAI MINI SPALIŲ 9-JA.

Kaip kiekviena tautos šventė, taip ir Spalių 9-ji São Paulo lietuvių kolonijoj rengiamasi švęsti labai iškilmingai. Nors kolonijos organizuotos visuomenės tarpusavio sugyvenimas kiek šlubuoja, tačiau bendroose tautos reikaluose ar džiaugsmą ar liūdesį reikšdami daugiau susipratę mūsų išeiviai randa bendrą kalbą.

Spalių 9-ji, ta lietuvių tautai skaudaus liūdesio diena, šiais metais išpuola trečiadienį, paprastą darbo dieną, to del iškilmingas šių skaudžių kiekvienam lietuviui sukurtųjų minėjimas atidėtas sekmadieniui 13 d. spalių mėn.

Spalių 9 d. šią tautos šventę švenčia tik lietuvių mokyklos su vaikūčiais ir kai kurios organizacijos.

Mokyklose per tai šventei pritaikintas pamokas, vaikūčiams plačiai nušakota nuo amžių rarsios Lietuvos sostinės Vilniaus istorija, jos garbinga praeitis, dabartinė jos reikšmė nepriklausomai modūtei Lietuvai lenko smurtu žygiu, ir kaip kaip kiekvienas lietuvių tautos sūnus privalo stengtis ir dirbti to didingo Lietuvos miesto atvadavimui; deklamuos atatinamos deklamacijos, dainuos dainos ir t. p.

Organizacijos minėdamos tą šventę, taip pat stengėsi išpildyti tinkamai tai dienai paruoštas programas.

Iškilmingas šios šventės paminėjimas atidėtas sekmadieniui, kuris ir bus atliktas sekančia tvarka.

11 val. ryto atatinamos pamaldos šv. Antano de Pary bažnyčioje, su jungtinu «Vilties» choru ir tai dienai pritaikytu pamokslu. Vėliau, pamaldoms pasibaigus, ten pat bažnyčioje salėje, S. P. Lietuvių Katalikų Bendruomenės rengiamas paminėjimas su prakalbotis, paskaita ir choru.

4 val. po pietų visos kolonijos vardu viešas iškilmingas minėjimas Lietuvių Namuose rua Bandeirantes, 92, netoli Luz sodu, kur kiekvienam lietuviui prieinama ir patogų atsilankyti. Paminėjimo programa sudaro paskaita, prakalbos, «Vilties» choro koncertinė dalis, deklamacijos ir kit.

Prie to gi, tik ką grįžęs iš pirmojo pasaulinio lietuvių kongreso Lietuvių S-gos Brazilijoj atstovas ir šio laikraščio redaktorius p. St. Vancevičius padarys pranešimą apie Kongreso darbus ir nutarimus liečiančius vadavimo reikala mūsų vergaujančios sostinės Vilniaus.

Į šią nors liūdną mūsų tautai, bet kartu ir reikšmingą šventę, kiekvienas susipratęs lietuvis atsilankys, nes tik čia jis įgaus jausmą žadinantį ilgesį ir meilę savo Tėvynės.

LIETUVIŲ S-GOS BRAZILIJOS POSEDIS.

L. S-gos Brazilijos civilis posedis įvyko š. m. spalio mėn. 5 d., kuriame buvo apsvaistytas keletas aktualiausių klausimų. Svarbiausiuoju dienotvarkės punktu buvo Vilniaus pagrobimo paminėjimas. Viešu šio įvykio paminėjimu rūpinasi V. V. S-gos S. Paulo skyrius, kuris ruošia iškilmingą visos kolonijos vardų paminėjimą spalio 13 d. Lietuvių namuose r. Bandeirantes, 92. Mokyklose ir organizacijų būstinėse paminėjimai daromi spalio 9.

S-ga nutarė šaukti Valdybos ekspra posedį š. m. spalio mėn. 12 d. 2 val. p. p. kuriame vieninteliu dienotvarkės punktu, tai p. St. Vancevičiaus pranešimas apie pirmąjį pasaulinį Kongresą kuriame jis dalyvavo, kaip Sąjungos atstovas.

Be to buvo iškeltas klausimas, kad kai kurie sąjungos nariai ir net organizacijos, veikiančios pašalinės įtakos, ne visomet yra savo aukštumoje, kaip S-gos nariai. Išaiškinta, kad kaip organizacijų, taip ir pavieniū nariai

privalo gerai suprasti savo pareigas ir tikslus, kultūrinio darbo kolonijoj atviliu, nes tik vienybėje galybė. To obalsio tvirtinai laikytis, nes paskutiniu laiku visokio plauko tamsybių apšaltai, visokiomis priemonėmis nori mūsų tą vienybę suardyti.

Pabrėžta, S-ga yra ir pasilikis tvirtai nepajudinama ir jungs apie save tik tikrai tautiškai lietuviškas organizacijas ir susipratusių pavienius asmenis.

Lithuanietis.

SPALIŲ MĖN. 9 D. D. L. K. VYTAUTO MOKYKLOJ.

Minėtą dieną D. L. K. Vytauto mokykloj visa programa lietuvių kalba buvo vedama specialiai paruošta linkme. Visų pirma buvo sukalbėta malda už Vilnių paskiau nupasakota sunki Lietuvos būklė ir kovos už nepriklausomybę 1920 m., Suvalkų sutartis ir spalio mėn. 9 d. klastingas lenkų žygis ir Vilniaus pagrobimas. Rašto darbai ir pašnekėsiai kiekvienam skyriui taipgi nukreipti į Vilniaus pagrobimą, kaip didelę lenkų padarytą skriaudą lietuviams ir didelį lietuvių tautos uždavinį bei pasiryžimą tą skriaudą atitaistyti. Mokiniai padeklamavo dienos nuotakai atatinamų eilėraščių ir dienos darbą baigė Tautos Himnu.

Kadangi D. L. K. Vytauto mokyklos vedėja L. Majlienė laikinai pavadoja išvykusį į Pasaulio lietuvių kongresą Vysk. Valančiaus mokyklos Bom Retiro vedėją p. E. Pažerą, tai ir šioj mokykloj spalio mėn. 9 d. buvo panašiai paminėta.

L.

NEORGANIZUOTAS JAUNIMAS IR JO ATEITIS.

Nors São Paulo lietuvių kolonijoj yra net keletas visuomeninių organizacijų, tačiau jos dar kol kas nepajėgia subūrti apie savę didesnės dalies mūsų išeivių, ypač jaunimo. Kodel taip yra — sunku kas nors pasakyti. Atrodo, kad esamos organizacijos, apsirūbežia vę savo veikime siaurame mastabe, nesugeba patraukti didesnio skaičiaus jaunimo.

Gal organizacijoms ištikro reiktų p. ap. lėsti savo veikimo srities ribas, ir duoti savo nariams ką nors įdomesnio, kilnesnio naudingesnio.

Iš kitos pusės, ir pati jaunimas turėtų daugiau susirūpinti organizacija, kaip labai ir labai svarbiu faktorium šiu dienų gyvenimo. Tada žinoma ir pačių organizacijų veikimas pagyvėtų ir taptų visiems naudingesnis. Bet dabar to nėra: didesnė dalis mūsų organizacijų stačiai vengia.

Dabar pažiūrėkim ką gi tas neorganizuotas jaunimas veikia? Labai būtu netikslu tvirtinti, kad jis užsimta, kuonors naudinga bei kultūringa. Net. Dauguma jų šiaip sau be jokios naudos leidžia brangų jaunystės laiką. O ne mažai yra ir tokių, kurie atliekamą nauo darbo liuoslatkį ir spindančios jaunystės energiją sunaudoja, kaip kūnui taip ir sielai žalingiems tikslams.

Nekulūringos pramogėlis «tancukos» girtavimas, kortos ir t. p., tai mūsų neorganizuotuo jaunimo užsiėmimai. O kas po v so to? — kaip kūno taip sielos poliegtimas, vėliau šeimynos parikimas ir pagaliau apvertkta senatvė.

Be to argi to žmogus siekia savo gyvenime? Ar tai didžiausias žmogaus tikslas? Kiekvienas supranta, kad nei kiekvienas žmogus nori pasiekti ko nors kilnesnio, naudingesnio. Kiekvienas trokšta sau gražesnės, geresnės ateities. O total tai tik ir pasiekama tik organizacijoj.

Tai gi mūsų neorganizuotam jauni

mui tuo ir reiktų daugiau susirūpinti. Iš tai ne del organizacijų, bet tik del savęs, del savo laimingesnio rytojaus.

L-nis

MINĖJO SPALIŲ MĖN. 9 D.

Š. m. spalio m. 9 d. Sporto Sąjungos «Lithuania» B. Retiro skyrius iškilmingai paminėjo Vilniaus pagrobimo dieną. Ta proga, atsarg. kapit. J. Čiuvinskas, savo patriotinėj kalboj api budino Vilniaus pagrobimo istorija ir Vilniaus reikšmę Lietuvai. Ragino visus visais būdais prisidėti prie Vilniaus atvadavimo, prelegentas pabrėžė, kad čia kolonijoj sportininkai kaip ir lig šiolei turi būti pavyzdžiai, Vilniaus atvadavimo darbe, kad reikia palaikyti dvasinius ryšius su mūsų Tėvyne, ir kartu ruoštis ir laukti, kada Tėvyne šauks dalyvauti Vilniaus atvadavime.

Paskaitoj dalyvavo visi Bom Retiro skyriaus nariai ir svečiai.

Svečias.

AUKŠCIAUSIAS SÃO PAULO NAMAS «MARTINELLI» 25 AUKŠT.

REDACTORIUS P. ST. VANCEVIČIUS PRADĖJO EITI SAVO PAREIGAS

Spalių 10 d. grįžęs iš Pasaulio Lietuvių Kongreso «Lietuvio» redaktorius p. St. Vancevičius jau pradėjo eiti savo pareigas. Spalių 11 d. laikinasis redaktorius p. L. Gaigalas perdavė redakciją p. Vancevičiui.

Būdamas Lietuvoje redaktorius daug rūpinosi savo laikraščio «Lietuvio» reikalais. Kiek teko, patirti, Lietuvoje jis surado daug nuolatinių mūsų laikraščio bendradarbių, patintojų, parvežė nemaža klišių kuriomis, kartas nuo karto «Lietuvio» bus iliustruojamas. Reikia tikėtis, kad toliau «Lietuvio» bus dar įdomesnis, turtingesnis ir įvairresnis.

Rep.

RIO DE JANEIRO LIETUVIAI SUTIKO REDAKTORIŲ VANCEVIČIŲ.

Kaip žinome, «Lietuvio» redaktorius p. Vancevičius, be Lietuvių Sąjungos Brazilijoj, Pasaulio Lietuvių Kongrese atstovavo ir Rio de Janeiro lietuvių organizaciją «Vilnių».

Spalių 8 d. Rio de Janeiro miesto vietos lietuvių pasitiko redaktorius Vancevičius, su kuriais jis pasidalino pirmaisiais įspūdžiais.

Toliau «Vilnius» nariai nusivėdė savo atstovą naujai išnomuotą salę, kur vietos lietuviams turės patalpą susirinkimams bei pramogoms.

Spalių 12 d. «Vilnius» s-ga rengia pirmąjį šioje salėje pasilinksminimą. Minėtojo patalpoj, kuri randasi pačiam miesto centre, bus įrengta biblioteka ir skaitykla.

Redaktorius p. Vancevičius atvežė «Vilnius» Sąjungai nemažą knygų kurias davė Draugija Užsienių Lietuviams Remtj.

Keletas vietos lietuvių p. Redaktorių savo patalpoje maoniai pavaišino ir palydėjo iki laivo, kur susitiko dar du mūsų kolonijos atstovus p. p. Pažerą ir Nalivaiką.

Atsivėlkindami visiems palinkėjo laimingai pasiekti S. Paulo.

M.

RUNGTYNĖS IR NEREIKALINGAS UOLUMAS.

Praeitą sekmadienį žaidė futbolą su «F. C. 11 Estudiantes» klubu. Lietuviai pasirodė žymiai stipresni ir laimėję šias rezultatas: I-ji 1 : 0, II-ji 3 : 0. Rungtynės buvo įdomios, tik kai kurie mūsų «torsidoriai», rodydami per daug didelį uolumą, ne vietoje ėmė kištis į rungtynių santvarką, ardydami rungtynes. Žaidėjai gi buvo visiškai drausmingi ir gražiai pasirodė. Torsidai — mūsų lietuviams žiūrotojams, prijauniančiams jau ne kartą spaudoje buvo pas tebeta, kad jie nesikištų į rungtynių eigą. Torsida savo gerais norais ir ne vietoj parodytu uolumu dažnai net smarkiai pakenkia «Lithuanijos» vardui. Pabrėžtinai dar kartą prašytume torsidų į rungtynes nesikišti, bet palikti aiš tėje kolimininkauti teisėją ir komandų kapitonus.

Lithuanietis.

GRAŽIOS RUNGTYNĖS.

Praeitą sekmadienį spalio mėn. 6 d. Villa Pompėjos rajone įvyko futbolo rungtynės tarp Bom Retiro «Lithuanijos» ir «Flor da Europa» F. C. Rungtynės buvo gana įdomios, stiprios. Abi dvi taip lietuvių, taip ir priešų komandos parodė savo gražią techniką žaidime. Atykę pažiūrėti rungtynių to rajono lietuviams liko labai patenkinti. Sa ko, netikėtai kad lietuviams glij taip gražiai futbolą žaisti. Vis del to I-ji ko mandai prieš pat rungtynių pabaigą teko pralošti 1:0 II-ji lietuvių komanda sulėšė lygiom 1:1.

Po rungtynių «Flor da Europa» valdyba, kurioje visi kroatai, norėdami pagerbti mūsų šiekus pakvietė lithuaniečius pasilikti jų rengiamame vakarėlyje. Kadangi dauguma sportininkų, dėl laiko stokos, negalėjo pasilikti, tai gražiai atsiprašė, padekoję už draugiškas rimtas rungtynes parvažio į savo patalpą.

P. J.

SPORTININKŲ ŽINIAI.

Sulig Centro V-bos išdirbtos naujos S-gos narių metrikacijos, iki 1 d. spalio mėn. š. m. visi nariai privalo įsigyti naujus nario bilietus.

Skyrių Valdybos prašomos paliformuoti savo nariams, kad iki minėto laiko visi pristatytų po 2 fotografijas ir pasirūpintų įsigyti naujas narių kortutes.

PASAULY

UŽPUOLĖ LENKIJOS ATSTOVYBĖ

Lisabonas. Didelis burys gyven-tojų 6 d. spalio mėn. užpuolė Lenkijos atstovybės namus apmėtydami juos akmenimis. Visi atstovybės rūmų langai išdauzyti. Sąryši su tuo įvykių policija areštavo 30 asmenų dalyvavusių tame užpuolime.

BELGIJOS KARIUOMĖNĖS REIKA LAMS SAMATA 1936 M.

Bruxellis 5 Belgija ministerių ka-linėtams priėmė 1936 metams kariniams reikalams samatą kuris siekia 10.327 milijonų Belgijos frankų.

A. PRYSTOR IŠRINKTAS LENKIJOS SEIMO PIRMININKU.

Varšuva. Buvęs Lenkijos minis-teris pirmininkas Aleksandras Prystor išrinktas naujojo seimo pirmininku.

Visi Lenkijos seimo atstovai, po įvykusio pirmojo seimo posėdžio, specia-liu traukiniu važiuojo prie piliamo vi-suos tautos pilikainio J. Pilsudskio pa-minklui, užpilti savarankiškai žemių.

ITALIJOS — BRASILIJOS PREKYBOS SUTARTIS.

Roma. Kilus karui Italija sten-gias su dauguma, jei nors kiek pala-nkių valstybių, sudaryti prekybos sutar-tis, kad tuo patim apsirūpinti karui reikalingomis reikmenimis, o svarbiau-sa maistu.

Tokia sutartis paskutinėmis die-nomis pasirašyta ir su Brazilija. Ei-nant šią sutartimi Brazilija galės eks-portuoti į Italiją didesnę kiekį savo ga-nių — kavos, mėsos ir kt.

PAGALIAU IR ISPANIJOS RAMU.

Madridas. Po 1934 metų suklimo Ispanijoje, veik visa laiką buvo jaučiamai neramumai. Neramumams daugiausia kėlė ekstremistai ir monarchistai, ku-rie visokiais būdais stengėsi paglamžti vaidžių į savo rankas. Vyriausybės reikėjo nepaprastų pastangų, kol šalyje įvedė rimtį ir tvarką.

Spalio mėn. 7 d. Ispanijos užsie-nių reikalų ministeris pranešė spaudos atstovams, kad šiuo laiku Ispanijoje jau esą visai ramu.

ABISINAI PIAUNA ITALUS.

Paskutiniomis žiniomis italams tūna nesisekti. Abisiniečiai smarkiai atakuoja italų kariuomenę. Ties Adua miestu abisiniečiai išplovė 2.500 italų ir paėmė daug ginklų ir visokios kariškos medžiagos.

Abisinijos karalius Valle Selassie užsienio korespondentams praneša, kad jis į italų puolimus žiūri, kaip į paprastus menkos vertės žaislus savo teritorijoje jis jaučiasi kiek stiprus, kad italų kariuomenės puolimų visai nebijo.

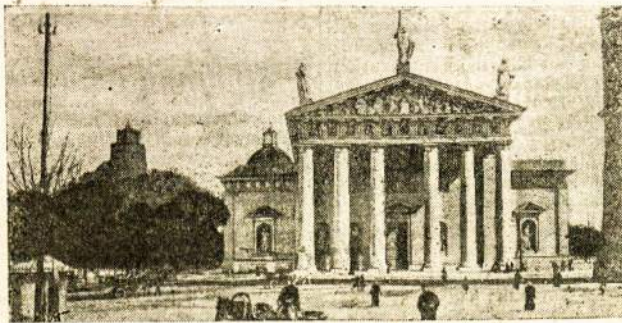
SIŪVYKLAI reikalingi užbaigėja su praktika prie vyriškų rūbų. Apmokoma gerai.

Rua Carlos Bottelha Nr. 58
(Braz) S. Paulo.

REIKALINGAS kvalifikuotas šalt-kalvis — mechanikas.

Išdėstant smulkiai kvalifikacijos ir sąlygas rašyti.

Caixa postal 2335. São Paulo.

Mūsų vergaujančios sostinės — Vilniaus — Katedra. Došinė Gedimino pilies bokštas.

Italijos Abisinijos karas.

Paryžius. 9 X-35. Šiandiena visa me fronte nepasireiškė žymesnių įvykių, Italų kariuomenė stiprina savo pozicijas. Karo aviacija atleka žvalgyba, tirdama abisiniečių kariuomenės koncentravimosi. Aviacijos pastebėta didelės kariuomenės judėjimas ir pasirengimai provincijos Makale link, karo aviacija bombardavo abisiniečių stovyklas.

Italų kariuomenė išskleidė abisi-niečių kont-ataka Aduo miesto link. Italų nepatvirtintomis žiniomis jų kariuomenė užėmė Aksum miestą kuris abisiniečių skatomas, švontasai mies-tas.

Abisiniečiai sukongcentravo . . . 500.000 savo kariuomenes, kuri pada-liuota į 6 armijas, pavesta gambiausius ir patikimiausius abisinijos kariuo-menės vadams. Manoma, jog abisinie-čiai greitai pradės smarkų puolimą vi-suose frontuose Italai pradėdodų ka-rą, jų orlaiviai kiekvieną dieną išmeta apie 400 bombų su nuodingomis dujomis, tuom padarydami didžiausius nuos-tolius abisiniečių kariuomenės eilese, kurie beveik visai neturi priešdūjinių kaukių.

Manifestacijos prieš Italijos politi-

ka Afrikoje pasitaiko įvairiuose pasaulio valstybėse, išskiriant: Vokietija, austri-ja, Rumunija ir Vengrija, tos valstybės atvirai palaiko Italijos politi-ka ir kritikuoja Tautų Sąjungos nedraugi-ningą nusistatymą Italijos atžvilgiu.

Anglijos ministerių kabinetas su-sirenka šandieną, kur bus galutinai pripažinta ekonominį ir finansinių sankcijų vygdymas prieš Italija. Tuom pačiu leidžiama karo medžiagos tieki-mas užpultai Abisinijai.

Italijos vyriausybė šandiena įteikė diplomatinis pasus Abisinijos pa-siuntintul Romoje, tuom galutinai nu-traukiama visi diplomatiniai santikiai tarp Italijos ir Abisinijos.

Taip pat ir Italijos atstovas ir atstovybės personalas, kuriems Abisini-jos vyriausybės buvo įteikti pasai jau vakar, šiandiena apleidžia Adis Adeba ir grįžta Italijon.

Tautų Sąjunga savo posėdy nutarė vykdyti ekonomines ir finansines sankcijas prieš Italija. Prieš šitą nuta-rimą balsavo Ausarija ir Vengrija. Pastaba: Sekančiame numery bus pas-kelbta Tautų Sąjungos statuto svarbesnieji punktai.

Italija kariaus su Abisinija ketverius metus.

Anglų skaptosios tarnybos žinio-mis, Italija skaitosi su ketverių metų pradėtojo karo galimumu. Tiek laiko reikėsia visiškam Abisinijos užkariavi-mui. Anglų karo specialistai yra tos huomonės, kad toks apskaičiavimas yra tikras, jei tik nebus kurių nenumato-mų kliūčių. Nors Abisinijos klimato ir geografinės sąlygos italams labai truk-dys, bet turi būti taip pat priimta į dė-mesį milžiniška techniška persvara, ku-rią turi italų mechanizuota kariuome-nė. Kaip jau ir kiek ankščiau anglų karo specialistų buvo manyta, italų puolimai prasidėjo spalio mėnesio pradžioje, pasibaigus lietu periodui. Italai pradėjo puolimą iš karto iš abiejų savo kolonijų Eritrejos ir Somalijos, norėda-mi tuom išsklaidyti nemalonius atsini-nimus apie nuostolius prie Adujos ko-voje su abisiniečiais praėjusio amžiaus pradžioje ir kur tuo laiku žuvo visa italų armija. Todel italai ir nukreipė pirmiausia visas savo ofensyvas prieš šį miestą.

Prieiti prie šio miesto italams

kliūdo 800 metrų gilumo slėnis, per kurį jie yra priversti daryti tiltus ir kelius. Tas jiems sunkus darbas teko dirbti po abisiniečių žvalgų postų ug-nimi.

Puldami iš Somalijos pusės italiai sutiks dar didesnių sunkumų. Klimatas čia daug blogesnis, negu šiaurėje, ge-riamo vandens beveik nėra. Dykumos apaugusios dygliuotais krūmais, per ku-riuos mechanizuotos kariuomenės dalys galės slinkti į priekį labai pamažu. Vi-sa tai priimant į dėmesį spėjama, kad italai bandys nutiesti gelžkelį. Geležin-kello nutiesimas užtruks apie dvejus metus, bet jį nutiesus, pergalė būtų tikrai patikrinta.

Italijai teks kariuoti nesveikose srityse, kur įsigalėjusi šiltinė ir mala-rija. Šie baisūs abisiniečių sąjungininkai jau ir dabar daug kur pradeda daryti savo įtaką į vos tik pradėjusią karo žygį italų kariuomenę. Tai didis ir sunkus žygis, kurį tik atkakli ir už-sispyrusi italų tauta Musolinio vado-vanajama galėjo pradėti.

ITALIJOS ABISINIJOS KARAS.

Paryžius, 10. X. 1935. Tautų Są-jungos sprendimas, taikyti Italijai eko-nominės ir finansinės sankcijas, tarp tautiūnėse sferose padarė didelio įspu-džio. Šiandiena Tautų Sąjunga savo posėdy ligai gvildeno sankcijų klausiu-ą ir visos dalyvavusios Valstybės, skaičiuoti 52, pasireiškė teigiamai iš-kiriant Austriją ir Vengriją, saikyti Italijai pilnumoje Tautų Sąjungos 16 punkta. Išspręsta sudaryti komite-tą, kuris derintų Tautos Sąjungos nar-ių bendrą veikimą taikinant 16 pun-cto sankcijas. (Žiur. atskirai Tautų Sąjungos statuto svarbesnius punktus.)

Italijos atstovas tame pačiame posėdy padarė platų pranešimą gin-da-mas ir teisindamas Italijos žygį Abisi-nijos atžvilgiu, pareiškdamas, kad Ita-lijai nebuvo kitos išeities, kaip tik pradėti karą, prieš valstybę, kuri vi-suomet buvusi karo pavojumi, ne tik Ita-lijai, bet ir viso pasaulio taikai. Itali-jos atstovas pabrėžė, kad Abisinija pa-sižymi savo žiaurumu ir barbariškumu, kaip santikiuose su svetimačiais taip ir su savo vergais. Italijos atstovas pareiškė, kad jis protestuoja prieš ko-miteto sudaromą, kuris derinsis ben-drą veikimą, taikant Italijai ekonomiš-inės ir finansinės sankcijas.

Pranešimai.

Šiuo pranešama Mokos lithuanie-čių ir prijaučiančių žiniai, kad š. m. spalio mėn. 18 d. penktadienį 8 val. v Dr. V. Kudirkos vardu mokykloje įvyk-ta Sporto S-ros «Lithuania» Mokos sky-riaus narių visuotinas susirinkimas.

Susirinkime, ats. kap. J. Čiuvinsk-as skaitys labai įdomią paskaitą tema «Karo apžvalga».

Visus narius ir prijaučiančius pra-šoma dalyvauti.

Valdyba.

Šiuo pranešama «Vilties» s-gos B Retiro skyriaus narių žiniai, kad š. m. spalio mėn. 18 d. penktadienį 8 val. v. Liet. Name įvyksta skyriaus narių vi-suotinas susirinkimas.

Susirinkime bus svarstomi labai svarbus skyrių liečiantieji klausimai. Taip pat bus skaitoma idomi paskaita. Visus narius prašome būtinai dalyvauti Taip pat kviečiami ir prijaučiantieji.

Sk. Valdyba.

Pašto dėžutė

Redakcijoj yra laiški:

A. Inda, J. Daugirdas, K. Bacevi-čius, J. Patinskas, St. Puišys, St. Vir-šilaitė, T. Davolytė, K. Šmidas, J. Pri-bušys, A. Pisaravičienė, A. Gajauskie-nė, J. Karvelis, B. Raiskas, J. Paulavi-čius, S. Maculevičius, J. Šeškas.

PASTABA: Laiškų ėmėjai neturin-tieji išsipirkę pašto dėžutės — moka už jaišką 200 reisu.

Administracija.

Atitaisymas.

Mokoje vakaro su šokiais spalio 12 d. nebus. Bus tik Vilniaus pagrobimo paminė-jimas.

Redakcija.

BROLI-LIETUVI!

Neužmiršk, kad jau laikas atnau-jinti «LIETUVIO» prenu-meratą antram pusmečiui.

Neatlikęs to reikalo, neteksi ge-riausio savo draugo ir patarėjo.

CASA S. CAETANO
ARTIGOS FINOS - PREÇOS MODICOS
PERFEIÇÃO ECONOMIA E DURABILIDADE
JULIO CESTARI
99 R. SÃO CAETANO-99 - TEL. 4-0777
S. PAULO

Geriausių rūšių ir už pigiausias kainas. Didžiausias pasirinki-
mas. Skrybelės, batai, marškiniai, kaklaraščiai ir kit. tik
sankrovoje SÃO CAETANO.

RUA SÃO CAETANO, 99, S. PAULO.

Sparnuoti Lietuviai.

Gauta São Paule, platinimui, S. Amerikoj „Atlasso“ išleista apie pirmuosius Lietuvos transatlantinius lakūnus a. a. St. Darių ir St. Girėnų knyga „Sparnuoti Lietuviai“.

Knyga labai gražiai išleista, gražiu drobės viršeliu, gausiai paveiksluota ir labai įdomi. Knygos turinys: žuvusių lakūnų biografijos, jų pasirengimas žygiui, žygis ir jo traginga pabaiga, tragedijos priežastis ir kit.

Knygos kaina 1½ dolerio. Gautieji pinigai eina a. a. Dariaus ir Girėno paminklo statybos fondui.

Kiekvienas susipratusis lietuvis turėtų šią knygą, kaip atmintį žuvusių lakūnų, įsigyti.

Knyga galima gauti Lietuvos Konsulate ir „Lietuvio“ redakcijoje.

Vokiečių fotografijų įstaiga
„BERNARDO“
Įsteigta 1890 metais
Atlieka įvairius darbus fotografijų srityje. Specialybė padidinti, o taip pat su dažais.
Darbas greitas, sąžiningas ir pigus. Vyksta į namus fotografijų reikalais. Daro iš fotografijų naujas.
ARTHUR SCHMIDT
Rua São Caetano, 111 (senas n.103)
Tel. 4-5575 São Paulo.

DANTISTAS

JOSE LEVKOVITS

Rua Silva Pinto, 264 sobr. São Paulo
Tel. 5-4954

Diplomuotas Europoje ir S. Pauly, su daugelio metų praktika. — Blombuoja dantis už 10\$000 su parcelela, arba si-darbu. — Darbas garantuotas. Traukia dantis be skausmo už 5\$000. Atidaryta dieną ir naktį. —

„LIETUVIS“

gaunamas šiose vietose:

- 1) Luz stoties kioske,
- 2) José Paulino vaistinėje,
- 3) Prie pašto laiptų ir kampo,
- 4) Rusų vaistinėje Mokoje,
- 5) Menkaičio krautuvėje S. Annoj.
- 6) „Vilniaus“ krautuvėje rua Prates 12.
- 7) Kirilausko krautuvėje, Vila Anastacioj, pas atskirus platintojus visuose miesto rajonuose ir „Lietuvio“ Redakcijoje visomis dienomis.

DEVĖK GRAŽIUS RŪBUS!

Rūbai gražus tik tada, kai gražiai pasiūti.

Siuvame sulig naujausių madų ir pigiau negu kitur. Didelis medžiagų pasirinkimas. Darbas garantuotas.

Rua Duque de Caxias 6-A

(prie Sorocabano stoties)

Už apmokamus skelbi-
mus Redakcija neatsa-
ko.

Moterų Gydytojas DR. LORCH

Moterų ligos, operacijos, gimdymo pagalba, spindulių terapija.

Buęs 51/2 metų asistentu moterų klynikoje Berlyno ir Frankfurt | Rentgeno institutas
p/M. universitetuose ir vadovaujančiu gydytoju 2° operacinio | Diatermia Ultravio-
skyriaus moterų klinikos ir gimdymo namu «Cecilienhaus» Berlyne | letiniai spinduliai.

PRĖMIMAS: Rua Barão de Itapitinga 18, kamb. 914 920 ryte 9 — 11,30 (išskyrus
trečiadienius) vakare 3 — 5,30 kas diena.
Telefonas 4-7337, šaukiamas naktį 7-3789.

Dr. B. K. Chipiakoff

(Maskvos universiteto 1914 m. laidos.)

Rua Ypiranga 15. ap. 4. (kertė rua Santa Ephigenia) Tel. 4-0316

Ligonius priima: nuo 4 iki 9 val. vak., šeštadieniais nuo 3 iki 8 v. v.
Sėkmadieniais nuo 10 iki 1 val. Venerinių, vidujinių ir psichinių ligų
Laboratorija: tyrimas šlapimo, kraujo, mikrobu ir t. ...

Dr. Adolpho Taubkin

ADVOKATAS

(Diplomuotas S. Paulo fakulteto)

Civilinės ir prekybinės bylos, kontraktai, (ipotekos, žemės pirkimas
ir pardavimas ir t. t.) skolų išreikalavimai ir visi kiti juridiniai
reikalai.

Raštinė: Rua Direita Nr. 2, 2-as aukštas, salė 5. Telef. 2-1629.
Atidaryta: nuo 9 iki 11 ir nuo 3 iki 5 val. vak.

Kalba lietuviškai.

Daktaras

A. JAZARA-SNEGE

(Maskvos gydytojas nuo 1914 m.) Vidaus ligos, chirurgija, venerijos
ir moterų ligos.

Priėmimas nuo 9 — 12 v. ryt. ir 3 — 7 v. v.

Ladeira Porto Geral 12 sobr.

(kampus Boa Vista ir 25 de Março)

2 andar, salas 4 e 5 Gyv. butas ten pat 5 aukšte.
Tel. buto 2-5068.

PRISIEKUSIS VERTĖJAS.

Verėia iš visų kalbų įvairius dokumentus kaip va: kontraktus, viso
kios liudijimus ir t. t.

Paruošia įvairius dokumentus įvairiuose atsitikimuose: Chamadoms ir
pilietybės įgijimui.

MIGUEL OCOUGNE

Rua 15 de Novembro Nr. 32.

Tel. 2-6393

Laivakortės į Lietuva ir iš Lietuvos pigiausiomis kainomis

Laivų išejimas į Europą	
Macedonier	24 9. 35.
Persier	5. 10. 35.
Pionier	22. 10. 35.

Kainos pigios.

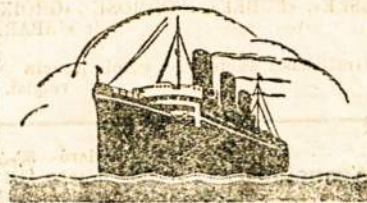
Parduodame laivakortes pigiausiomis
negu kur kitur kainomis. Duodame pa-
tariuų visais išievybės klausymais. Ne-
galintiems atvykti į São Paulo į užkla-
simus atsakome raštu. Rašyt galima lie-
tuviškai arba kuria nors kita kalba.

Darome pinigines perlaidas į Lietuvą.
Perkame ir parduodame dolerius
ir kitą svetimą valiutą geriausiomis
kainomis. Šamados. Patarnavimas grei-
tas ir sąžiningas.

CASA BANCARIA J. FRIZZO E CIA [kurta 1900 m.

Rua Mauá 207, kampas rua Conceição, prie pat Luz stoties.

Istaigos darbo teisingumas garantuotas 100:000\$000, kurie padėti valstybės banke. Kalbame lietuviškai
įstaiga atnara kasdien nuo 8 val. ryto iki 6 val. vakaro, sekmadieniais tik ligi 12 val.

RESTORANAS IR VALGYKLA.

Skandūs valgiai ir mandagus patarnavimas.

Pietūs ir vakarienės už 18800 tik pas

POVILĄ RAMANAUSKĄ

Rua José Paulino, 151, (Bom Retiro)
São Paulo.

AR JAU ATNAUJINAI PRE-
NUMERATA?.. SKUBINK, KITU
BUDU NUSTOSI DAUG NAUJIE
NU IR ĮVAIRENYBIU!

Dėmėsi o

Užkrečiamas (litės) ligas visokias seniausias žalzas ir kitas odas ligas pagydau trumpiausiu laiku, o taipogi gydau ir kitas ligas su savo vaistais apžiurejimas ir adatos veltui priimu visuomis dienomis bile kokia valanda.

Villa Zelina palei bažnyčios 9 nu
meris Felčeris Garlo.

Bonde nuo Largo da Sê N. 32.

Autobusas nuo seno turgaus.

**REIKALINGAS RAIDŽIU RINKĖJAS
— MOKINYS.**

«Lietuvio» redakcijai, raidžių rinkyklai skubiai reikalingas vaikas—raidžių rinkėjo padėjėjas. Kreiptis šio kilmės dienomis į „Lietuvio“ redakciją, r. Bandeirantes, 92, Bom Retiro.

Chamados.

J. FRIZZO IR KO BANKINIAI NAMAI

Isac Cogan tarpininkaujant, darome šamadas iš viso pasaulio šalių. Už oriausias kainas ir su pilnomis garantijomis.

RUA MAUÁ, 207. Tel. 4-3345.
São Paulo.

**DR.
S. MEITIN.**

Ultravioletiniai spinduliai.

(Diplomuotas Geidelbergo ir Rio universiteto.)

Priima: vidurinių, veneros ir nervų ligomis nuo 2 iki 6 val. vak. susikalbama lietuviškai.

RUA BARÃO ITAPETININGA
37-a salas 8 — 9. Tel. 4-0715.

Paieškojimas.

Lietuvos Respublikos Konsulatas São Paulo, rua Aureliano Cautinho, 10 paieško žemiau išvardintus asmenis:

1. Žungailą Vincą — iš Šiaulių miesto.
 2. Vilnonį Antaną iš Anykėšių m.
 3. Vilnonytę — Grebnickienę Oną, iš Anykėšių miestelio.
 4. Svarčą Karolį ir Svarcieneį Elenaį, kilusius iš Šančių — Kaunas.
 5. Šapolieneį — Karvelytę Elzbietaį.
 6. Vilką Boleslovą, Tartokų km, Jonavos valst.
 7. Jakubonį Kazį, Kupiškio valst.
 8. Slavainį Alfonsą, Kriukių m. Šiaulių apskr.
 9. Žalnieriukenienę Zuzaną.
 10. Zigmantienę Elzbietaį.
 11. Juozas ir Stepanida Bykovaį
 12. Kacevičių S.
 13. Abukauskaitę Ona arba Abukovska Anna.
 14. Dr. M. Kairauską.
 15. Levitasą Joselį.
- Visi piliečiai, kurie žino paieškujamų asmenų gyvenamąsias vietas, tepraneša jų adresus Konsulatui.

SKUBIAI reikalingi darbininka autovo fabrikui «GANANIAN».
Rua São Caetano, 70 ir 73, S. Paulo

Tautiečiai!

Nopraleiskite progos išgirsti įdomių naujienų iš Pirmojo Pasaulinio lietuvių Kongreso, kurias papasakos Kongreso atstovas mok. V. Nalivaika.

Pranešimą išgirsite atsilankę į Dr. V. Kudirkos v. mokyklos T. Komiteto rengiamą įdomų šeimyninį

VAKARA

Vakaras įvyks š. m. spalio mėn. 12 d., šeštadienį Dariaus — Girėno salėje r. Lithuania, 13, Moka.

Programoje mokinių vaidinimas «Du mažai pardavėjai» 2 v. scenos valzdelis, baletas, deklamacijos ir kit.

Po vaidinimo šokiai, skr. paštas, konfeti, serpentinas.

Pradžią 8 v. vakaro; pabaigą 4 v. ryto.

Pakvietimus galima gauti Mokos mokykl. ir «Lietuvio» red. įėjimas tik su pakvietimais.

Tėvų K-tas.

**Vienintelis São Paulo
RUSU-BARAS**

RUA VICTORIA, 158

Visomis dienomis, dalyvaujant geriausioms rusų kolonijos meno pajėgoms, dainos, baletas, balalaikų orkestras ir kt.

Baletą veda žymi balerina Liolia, orkestra — Orlovas

Visi kas nori linksmai liuoslaikį praleisti, atsilankykite!

**GREITAS SUSISIEKIMAS
GRAZIUOJU LAIVU MASSILIA**

SANTOS — EUROPA PER 10 DIENU

Gražiausiai įrengti apartamentai, kabinos pirmos, antros ir trečios klasės.

Kas penkiolika dienų išeina geriausi laivai: «AURIGNY», «BELLE ISLE», «EUBEE», «FORMOSE», «GROIX», «JAMAIQUE», «KERGELEN», ir «LIPARI».

Gražiausios kabinos — gerai įrengta virtuvė veltui vynas ir visi valgiai.

Agencia: Rua Libero Badaró 33-A S. Paulo
Avenida Rio Branco 11/13 Rio
Rua 15 de Novembro, 186. Santos

VILLA ZELINA.

ZEMĖS SKLYPAI BE NUOŠIMČIU ILGAM IŠSIMOKĖJIMUI po 300000 mlr. mėnesiui. Duodama išsimokėjimui ir statybos medžiaga. Už grynus pinigus žemė su didele nuolaida. Taip pat už grynus pinigus parduodami jau pastatyti ir gerai įrengti namai.

Tikrų žinių gauti galima kreiptis visomis dienomis vietoj — Kontoroj Avenida Zelina, 33.

Karlos Korkiško.

SIUVYKLA A. Vasiliausko

Rua da MOÓCA 512°

LIETUVIAI SUSIDOMĖKIT

Labai gražioj ir sveikoj vietoj, Alto do Belemzinho rajone

stovi VILLA FORMOZA

kur parduodama pigiai ir ilgam išsimokėjimui žemė, po 48000 vienam kv. metrui, beto DUODAMA VELTUI PLYTOS.

Susisiekimai autobusais «Villa Formosa» iš Praça São Jos (Largo do Belem).

Norintieji įsigyti sklypus nuosavybėn šioje gražioje vietoje prašoma kreiptis kasdien nuo 1 iki 6 val. vakaro, į agencija, rua Alvaro Ramos, 135.

Bonde Belem iki sustojimo vietai, iš Mokos galima nueiti pėstiems einant rua Hypodromo, arba važiuojant autobusais, Quarta Parada. Kam patogiau, bet kuriuo laiku Avenida Zeli na Nr. 42, pas V. VALIUKEVIČIU.